

v. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษารังนี้พอจะสรุปผลได้ว่า หอยกระแจะ (Thais javanica) เป็นหอยกินเนื้อที่มีเปลือกหนา แข็งแรงมีปริมาณประชากรมาก โดยชอบอาศัยเกาะตามหาดที่เป็นโขดหินในช่วงน้ำขึ้นน้ำลง ส่วนใหญ่ไม่เคลื่อนที่และมักอยู่เป็นกลุ่มและวางไข่รวมกันเป็นกระจุกใหญ่ตามซอกหิน อาหารในธรรมชาติได้แก่หอยนางรม (Ostrea sp.) และเพรียงหิน (Balanus amphitrite) ซึ่งเกาะอยู่ตามโขดหินในถิ่นที่หอยกระแจะอาศัยอยู่ในนาหอยนางรมที่ชาวประมงทำอยู่ ประกอบด้วยกองหินซึ่งนำมาเรียงตามชายหาดเพื่อล่อให้ตัวอ่อนหอยนางรมมาเกาะ นับเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยของหอยกระแจะเป็นอย่างดี และจำนวนประชากรของหอยกระแจะก็ทวีเพิ่มมากขึ้นอยู่เรื่อย ๆ และอัตราการเจาะทำลายหอยนางรมวัยอ่อน (Spats) เป็นอาหารของหอยชนิดนี้ก็มีปริมาณสูงมาก

ขอเสนอแนะสำหรับการศึกษาในขั้นต่อไป ควรจะมุ่งศึกษาให้ละเอียดในค่านิเวศวิทยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเสาะหาศัตรู ตัวเบียนที่จะนำมาใช้ในการควบคุมประชากรของหอยกระแจะชนิดนี้ให้เพิ่มมากขึ้นจนถึงขั้นเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อประชากรของหอยนางรม เพราะหอยนางรมวัยอ่อนจำนวนมากต้องถูกหอยกระแจะทำลายก่อนที่จะมีโอกาสเติบโตเป็นหอยขนาดใหญ่หรือเป็นตัวแก่ที่จะแพร่พันธุ์ต่อไป

การหาทางควบคุมหรือทำลายหอยกระแจะได้เป็นผลสำเร็จ จะเป็นการเพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจของนาหอยนางรมอย่างมาก